

Deník

úúúplně

obyčejného

upíra

TIM COLLINS

MOJE „SUPER“ RODINKA

FRAGMENT

Moje „super“ rodinka

také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz

Tim Collins
Deník úúúplně obyčejného upíra
Moje „super“ rodinka – e-kniha
Copyright © Fragment, 2013

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

Deník

úúúplně

obyčejného

upíra

TIM COLLINS

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji Lindsay Daviesové, Aně McLaughlinové,
Sarah Sandlandové a všem z nakladatelství
Michael O'Mara Books.

Děkuji i Andrewovi Pinderovi za ilustrace.

A nakonec, jako vždy, děkuji Collette.

Sobota, 1. ledna

Letos oslavím stovku, takže mě napadlo, že je načase, abych si zavedl deník. Možná tohle čtete v budoucnosti poté, co mi nějaký pitomec probodl srdce dřevěným kolíkem nebo mi usekl hlavu. Možná jste profesor, který studuje moji poezii. V každém případě vítejte, toto je můj úplně první deník.

Blíží se mi sice stovka, ale nesmíte si mě představovat jako nějakého vetchého starce. Vypadám jako patnáctiletý mladík, protože právě v tomhle věku mě upíři, které nazývám rodiči, proměnili v upíra. Proměnili mě společně s holkou, kterou nazývám sestrou, protože toužili založit rodinu. Myslíte, že se mě zeptali, co si o tom myslím já? Samozřejmě ne.

Možná se domníváte, že život nemrtvých je skvělý a plný vzrušujících zážitků. To se ovšem pletete. Dnešek byl neskutečně nudný a musím přečkat další den, než začne škola. Ani nemůžu uvěřit, že se těším, až tam půjdu. Už to by vám mělo prozradit, jaká je to zábava!

Neděle, 2. ledna

Není pro mě lehké začít psát deník. Lidé patrně začínají každý zápis tím, v kolik hodin se probudili, ale já nikdy nespím. Asi bych měl začít půlnocí a pokračovat dál. Nebo si jako startovní čáru zvolím čtvrtou hodinu ranní. Nebude v tom ale velký rozdíl, protože v noci stejně jenom hraju počítačové hry.

Asi se divíte, proč v noci nepobíhám po ulicích a nepiju lidem krev. Pravda je taková, že to za mě musejí dělat mamka s tátou. Když se proměníte v upíra, vaše síla i rychlost by se měly zvýšit na nadlidskou úroveň. Ale hádejte, co se stalo se mnou? Ano, správně. Vůbec nic. Pokud se něco změnilo, pak jedině k horšímu: jsem ještě slabší a pomalejší než kdykoliv předtím.

Mrzuté je, že přesto potřebuju k přežití krev. Jelikož se mi těžko loví, musím se spoléhat na mamku s tátou, že mi ji obstarají. Jednou za pár dní vždy odcestují do jiného města pro čerstvé zásoby, protože kdyby je sháněli přímo tady ve Stockfieldu, všem by brzy došlo, že jsme upíři, a dali by nás do zoo, nebo tak něco.

Závislost na rodičích nesnáším, ale nepřipadám si provinile, že je nutím, aby mi sháněli krev. Já jsem se koneckonců o proměnu v upíra neprosil. Do téhle situace mě dostali oni a zajištění každodenní stravy je to nejmenší, co pro mě můžou udělat.

Pondělí, 3. ledna

Do školy přišla nová dívka. Jmenuje se Chloe a právě se přistěhovala s rodinou do Stockfieldu. Má bledou pleť, černé oči a tmavé vlasy stažené do ohonu, takže dobře vyniká její dlouhý krk. Při hodině dějepisu seděla sama, takže si myslím, že se ostýchá seznamovat s novými lidmi. Bude zajímavé sledovat, jestli se spřátelí s partou oblíbenáků, drsňáků nebo gothů.

Já tak trochu patřím ke gothům, ale mimo školu se s nimi nestýkám. Ve skutečnosti jsem spíš něco jako tajemný samotář.

Až na Chloein příchod proběhl celý den bez zvláštních událostí. Měli jsme matematiku s panem učitelem Wilsonem, který hartusil, že se pořádně nesoustředíme, protože jsme ještě plní vánočního kapra. Stejný žert pronesl vloni a ani tehdy jsem se nesmál. Nikdo od pana učitele nechce pomoc, protože se vám vždycky nakloní přes rameno a jeho dech čpí zatuchlou kávou. Lidé tvrdí, že upíry zabíjí pach česneku. Věřte mi, že to není nic ve srovnání s dechem našeho matikáře.

K večeři jsem měl krev skupiny A+. Byla docela hořká. Před napitím se má pronést „Budíž požehnána posvátná životní síla“, ale jsem příliš velký rebel, než abych se zdržoval tradicemi.

Úterý, 4. ledna

Dnes jsem si na výtvarnou výchovu sedl vedle Chloe. Cítil jsem, že má krev skupiny O-, která je vzácná, ale mimořádně chutná (táta o ní mluví jako o šampaňském mezi krvemi). Řekl jsem jí o partě oblíbeňáků, o drsňácích a gothech a ona odpověděla,

že mezi oblíbenáky určitě nechce. Je to děvče podle mého gusta.

Taky jsem jí vyprávěl o šuškanďě, že pan Byrne byl milionář, ale přišel na buben a musel vzít zavděk místem učitele angličtiny. A o tom, jak se Darren z naší třídy dostavil na den bez školních uniforem jenom v tělocvičném úboru, protože je tak chudý, že nemá jiné oblečení. Chloe se tomu nesmála a poznamenala, že je jí ho líto. Souhlasil jsem, abych vypadal jako citlivý a starostlivý.

4:00

Miluju Chloe! Víím to, protože na ni myslím od půl jedenácté. Pořád si představuju její tmavé oči i nádherný bledý krk.

Už několikrát se mi líbila nějaká holka, ale teprve tohle je pravá láska. Kdybych k životu potřeboval jídlo nebo spánek, teď bych nepozřel sousta a nezamhouřil oka!

Středa, 5. ledna

O polední přestávce jsem si v knihovně přisedl ke Chloe. Pokaždé, když jsem se na ni podíval, zabořila zrak do knihy, aby se mi nemusela dívat do očí. Správně bych ji měl omámit svojí uhrančivou, neodolatelnou krásou, ale nic takového se zřejmě nestalo.

V podstatě jsem i při proměně v upíra dopadl nejhůř, jak to jenom šlo. Všichni ostatní upíři v dějinách proměnou získali nadpřirozenou přitažlivost. Já ne. Když se podívám do zrcadla,* vidím nezdravě bledého, unylého patnáctiletého kluka, kterému táhne na stovku.

Je to hrozně nespravedlivé. Já myslel, že nadpřirozená krása patří k věci. Jak mám asi tak přitahovat lidi, abych se mohl najíst? Přátelskou žoviálností?

V každém případě jsem se smířil s tím, že Chloe neobloudím upíří krásou, takže ji budu muset získat obtížnější cestou: klasickým sváděním.

* Ano, upíři vidí svůj odraz v zrcadle. Nevěřte všemu, co vidíte v hororech. Proč by proměna v upíra měla způsobit, že se nepozorujete v zrcadle? Když už o nás chtějí šířit lži, měli by si aspoň vymýšlet takové, které dávají smysl.

Čtvrtek, 6. ledna

Dnes nějaký policista celé škole promítal video o bezpečnosti silničního provozu. Součástí videa byly i pěkně krvavé záběry, které rozrušily několik mladších

žáků, ale já jsem z nich jenom dostal žízeň. Někdy se za sebe stydím.

O polední přestávce jsem si zase sedl v knihovně ke Chloe. Chtěl jsem si s ní povídat, ale byl jsem příliš nervózní. Hrozně mě to zahanbilo. Upíři po staletí zasévali strach do ženských srdcí, tak proč jsem nervózní já a ne ona?

Nemůžu ani požádat rodiče o radu. Oba jsou obdařeni příkladnou upírí krásou, takže by můj problém vůbec nepochopili. Proč jen neměli aspoň tolik ohleduplnosti, aby mi část své atraktivity předali?

Dnes večer jsem se přesto zeptal otce, čím se dá udělat co nejlepší dojem na dívku, a on odpověděl, že bych ji měl zachránit před jistou smrtí. Jak to mám ale udělat bez upírí síly? Mám jí koupit cyklistickou helmu? Věnovat jí leták o škodlivosti kouření? Otec zkrátka jako obvykle nic nepochopil.

Pátek, 7. ledna

Dnes se mi stala trapná věc.

Při dějepisu jsem seděl za Chloe a narostly mi špičáky.

Jako upírovi by se vám špičáky měly prodloužit ve chvíli, kdy se chystáte napít z člověka. Vzhledem k tomu, že nelovím,

skoro se mi to nestává. Ale dnes se mi to stalo, když jsem se podíval na Chloe, což mě docela vyděsilo.

Nudil jsem se při monotónním výkladu učitele Morrise o druhé světové válce a zahleděl jsem se na Chloe. Jak jsem se na ni soustředil, uslyšel jsem zvuk jejího tepu a pomyslel jsem si, jaká by to byla slast, kdybych jí mohl prokousnout krční žílu a dopřát si osvěžující doušek. Pak jsem si přejel jazykem přes zuby a uvědomil jsem si, že mi špičáky narostly na dvojnásobek normální délky!

Ještě horší bylo, že mě v tu chvíli učitel obvinil z toho, že nedávám pozor, a začal se mě vyptávat na svůj výklad. O druhé světové válce vím všechno, protože si na ni dobře pamatuju, ale nemohl jsem promluvit, aby si někdo nevšiml mých špičáků. Učitel se na mě strašně rozzuřil.

Takže je to jasné: už i moje tělo se rozhodlo, že mi bude ztrpčovat život.

Sobota, 8. ledna

Po napětí minulého týdne jsem toužil po tom, abych dnes mohl zůstat v posteli a myslet na Chloe a její krásný krk. Nic takového mi však nebylo dopřáno. V šest ráno ke mně vrazil táta a oznámil, že jedeme na výlet.

Tyhle rodinné výlety nesnáším.* Jelikož mi chybí

upíří síla i rychlost, ploužím se za ostatními, kteří pobíhají kolem jako natěšení nemrtví labradoři.

Předbíhá mě i moje menší sestra. Té nebyla odepřena upíří síla ani rychlost, ale vždycky na to spolehlivě zapomene ve chvíli, kdy po ní rodiče chtějí, aby doma něco udělala.

Dnes jsme se vydali do přírody severně od Stockfieldu a všichni tři pořád šmejdili všude možně a vykládali mi o jezerech, kopcích a lesích, do kterých jsem se nepodíval. Jako kdyby mi na tom záleželo.

Narazili jsme na širokou řeku a oni ji překonali skokem vysokým několik desítek metrů. Táta mi nabídl, že mě přenese na druhý břeh, ale řekl jsem jim, že počkám v autě.

Právě teď sedím v otcově volvu, drahý deníčku, a myslím na svoji sladkou, přesladkou Chloe. Čekám tu už tři hodiny a zírám na tmavá bouřková mračna, která se honí nad nehostinnou krajinou šlehanou větrem. Takové je to tedy, když se člověk zamiluje!

* Přísně vzato to není moje rodina a taky bych měl napsat, že bydlíme v „doupěti“ místo v „domě“. Takové formality ale podle mě nemají žádný smysl.

Neděle, 9. ledna

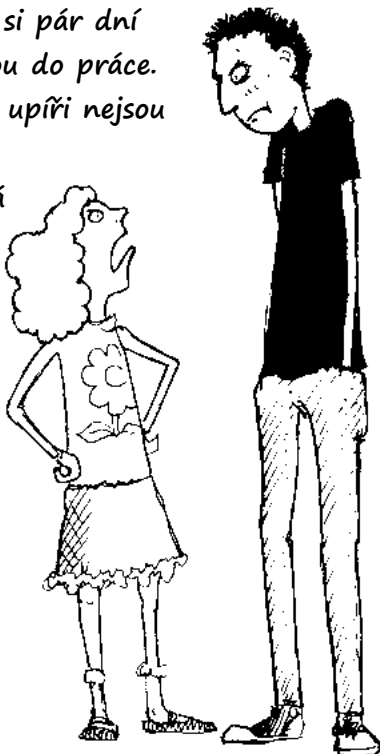
Miliontá věc, která mi leze na nervy u mojí sestry: rozhodla se, že odted' chce místo lidské krve pít jenom

krev zvířat. Prý z „morálních důvodů“. Zřejmě ten obrat pochytila od nějaké kamarádky, protože ho během dneška použila snad padesátkrát.

Jaké „morální důvody“? Kousnutí člověka nezabije, pokud upír není tak hamižný, že mu vyžahne krev do poslední kapky. Dokonce se po něm člověk ani nepromění v upíra, jedině že by upír smísil svoji krev s jeho.

Lidé jsou jenom na chvíli jako omámení a přijdou o litřík krve. Pak si pár dní připadají malátní a nemůžou do práce. Když se nad tím zamyslíte, upíři nejsou o nic horší než chřipka.

Moje sestra nicméně trvá na tom, že bude pít jenom krev zvířat, takže se ji dnes všichni tři vydali odebírat kravám a ovcím. Nemusím snad říkat, že se odmítám na téhle šarádě podílet. Sestře bude z konzumace zvířecí krve jenom zle. Dokud za mnou nepřijde brečet, že je hlady zesláblá, je mi to úplně jedno.

Poznámka: Jestli jsi moje sestra a čteš tyhle řádky, je mi fuk, jestli jsem tě rozčílil. Nic jiného si za čtení cizích tajných deníků ani nezasloužíš.

Doplnění: Rozhodl jsem se, že si každý den deník ovážu vlasem. Pokud najdu přetržený vlas, bude to znamenat, že mi tady slídila sestra.

Pondělí, 10. ledna

12:20

Tohle píšu v knihovně, kde sedím naproti Chloe. Tráví tady všechny polední přestávky. Z toho plyne, že ještě nemá žádné kamarády, nebo že je šprtka.

Doufám, že je šprtka, protože v takovém případě by o ni neměl zájem žádný jiný kluk a já bych u ní spíš uspěl. Snad se za minutku podívá mým směrem a zeptá se, co píšu.

12:55

Polední přestávka se chýlí ke konci a Chloe se mě ještě nezeptala, na čem pracuju. Asi bych měl být průbojnější. Zjistím víc o jejích koníčkách. Momentálně si listuje v knize o zvířatech, takže budu předstírat, že se o ně zajímám taky, i když je ve skutečnosti nesnáším, protože jančí, kdykoliv se k nim přiblížím.

2:00

Večer si rodiče pouštěli na plné pecky pohřební pochody, což mi značně ztěžovalo biflování faktů o zvířatech. Když konečně odešli nahoru, nechali hořet všechny svíčky. Už jsem jim říkal snad tisíckrát, že takhle můžou způsobit požár.

Úterý, 11. ledna

Myslím, že se sblížuju s Chloe. Snad brzy podlehne mému nesmrtelnému kouzlu.

Dnes jsem o polední přestávce v knihovně oddrmolil našprtané vědomosti o zvířatech. Zdálo se, že to na ni udělalo dojem, a pěkně jsme si popovídali.

Později mi nabídla bonbon. Údajně měl citronovou chuť, ale všechno kromě krve mi chutná jako uhlí namočené ve zvratkách. Když se Chloe nedívala, vyplivl jsem tu hnusnou věc do koše. Obal jsem si nicméně nechal jako suvenýr.

Až se vezmeme, řeknu jí o tom a oba se té vzpomínce zasmějeme.

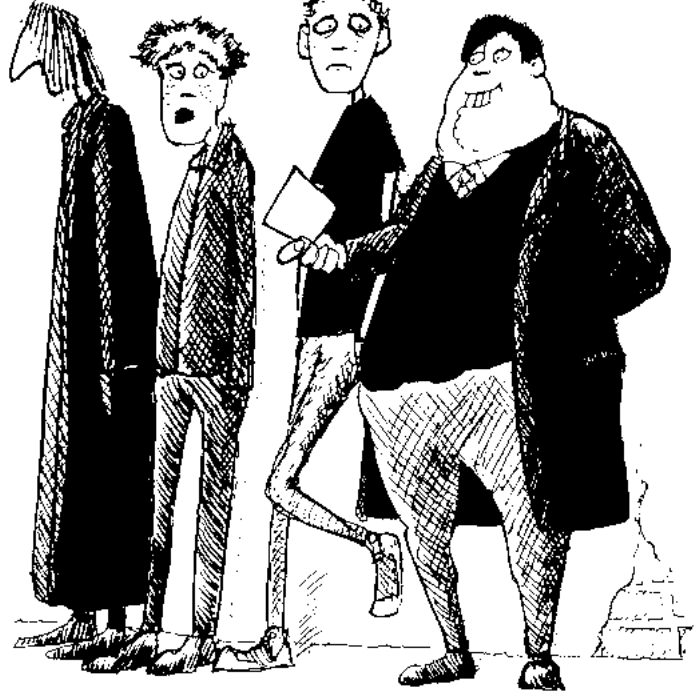
Abych se zbavil chuti bonbonu, šel jsem se naobědvat na záchod. Chápu, že to asi nezní moc přitažlivě, ale jinak se ve škole najíst nemůžu. Každý den si s sebou беру čturu s krví. A jelikož těžko můžu sedět v jídelně s bradou od krve, musím se s ní zamykat v kabince na toaletě. Takové stolování by si asi nezískalo uznání gurmánů, ale jde o jediné bezpečné místo, kde se můžu napít. Jednou jsem to zkusil skrčený za popelnicemi, ale někdo mě uviděl s krví kolem úst a já jsem musel předstírat, že jsem upadl.

Středa, 12. ledna

18:00

V poledne jsem nemohl Chloe najít, a tak jsem šel ke schodům za tělocvičnou a bavil se s gothy.

Zdejší gothové se jmenují Brian, John a Si, a pokud je označíte za gothy, opraví vás, že jsou ve skutečnosti

emo. Myslím, že Brian se k nim přidal jen kvůli svojí tloušťce, která v černém oblečení není tolik vidět. Si se k nim podle mě připojil, protože je zrzek a takhle si může barvit vlasy načerno. Těžko říct, proč je s nimi John – nikdy nic neříká. Pokud jde o mě, já vlastně nemám na výběr. Moje bledá pleť a černé oblečení mě automaticky přiřazují k jejich skupině.

Brian má přítelkyni na jiné škole. Původně jsem si myslel, že si vymýšlí, ale pak mi ukázal její fotku. Nikdo by nepředstíral, že má přítelkyni, která vypadá takhle.

4:00

Celou noc jsem ležel v posteli a myslel na Chloe. Je normální, aby upíra tolik přitahoval člověk? Kéž bych si o tom mohl s někým promluvit.

Čtvrtek, 13. ledna

Na dnešní hodině biologie jsme se učili o srdci a učitel pořád vykládal o tom, jak krev obíhá tepnami a žilami. Nemusím snad ani dodávat, že jsem dostal žízeň a po celou hodinu jsem měl zvětšené špičáky, takže jsem musel schovávat hlavu za učebnicí.

Na konci hodiny nám učitel rozdál detailní barevné obrázky srdce, cév a krvinek. Vzal jsem si je domů, abych si je schoval pod matrací.

O polední přestávce jsem zase seděl s Chloe a ta mi prozradila, že přijala funkci prefekta. Mezi její povinnosti bude patřit zapisování žáků, kteří běhají po chodbách nebo ruší při celoškolních shromážděních. Pochybuju, že si tím získá oblibu u ostatních, ale respektuju její rozhodnutí a mám v úmyslu ji bránit proti všem, kteří se jí kvůli tomu budou posmívat. Pokud se nebudu muset s nikým prát.

Pátek, 14. ledna

Dnes cestou do knihovny Chloe upadla a rozbila si koleno, takže jí po noze stékal pramínek lahodné

krve O-. Touha olíznout ho byla natolik silná, že jsem musel odběhnout na záchod a nalít do sebe obsah svojí čutory.

Když jsem odbíhal, viděl jsem, že Chloe přichází na pomoc Wayne z mojí třídy. Co si o mně Chloe asi myslí, když jsem takhle utekl? Proč mě pronásledují takové touhy? Jak to vysvětlím? Možná bych měl předstírat, že mě krev nepřitahuje, ale že se mi z pohledu na ni naopak dělá zle. Jenže to mě bude zase považovat za padavku.

Sobota, 15. ledna

Dnes jsem nabídl mamce a tátovi, že uklidím dům. Přistěhovali jsme se sem teprve před šesti měsíci a už

připomíná zříceninu gotického hradu. Já vím, že se rodiče cítí líp mezi těžkými sametovými závěsy, zlatými mnohoramennými svícny a starobylými olejomalbami, ale vypadá to tu moc ponuře a omšele. Vsadím se, že by náš dům neudělal valný dojem na sociální pracovnice, kdyby k nám přišly.

Rodiče moji nabídku odmítli s tím, že bych určitě omylem vyhodil něco cenného. Co mám tedy dělat? Čekat, až uklidí sami? K tomu se dá říct jedině: ještě že mám na čekání celý zbytek věčnosti!

Odpoledne se mě sestra zeptala, jestli si s ní nechci vzadu na zahradě zahrát fotbal. Odmítl jsem, stejně jako už nejmíň tisíckrát. Nevím, proč si myslí, že najednou změním názor.

Hra vždycky probíhá tak, že se střídáme v penaltách a ona dává góly. Díky sestřině síle a rychlosti jde o velice jednostrannou záležitost. Kopnu pět penalt, které ona v tom nepravděpodobném případě, že míč míří do blízkosti brány, hravě chytí. Pak má pět penalt zase ona. I když míč náhodou chytím, síla úderu mě srazí do sítě a sestra to počítá jako gól. U minulého domu jsme dokonce rozbili zimní zahradu, když mě sestřina penalta prohodila skrz.

I kdybych tedy měl třeba jen minimální zájem o fotbal, těžko by mě lákala vyhlídka na prohru s desetiletou holkou.

Neděle, 16. ledna

Moje hrozná sestra se zlobí, protože se chce přejmenovat a mamka s tátou jí to nedovolí. Jmenuje se Mavis (už od roku 1916, kdy se narodila), ale teď si ji ve škole dobírají kvůli staromódnímu jménu a ona si ho chce změnit na něco moderního.

Rodiče jí celkem rozumně vysvětlili, že musí počkat na příští stěhování, protože by vypadalo divně, kdyby zničehonic oznámila třídě, že se přejmenovala. Snad by byli ochotnější souhlasit, kdyby její návrhy na nové jméno nebyly tak praštěné. Její seznam, seřazený podle oblíbenosti, zněl takto:

Twist

Princezna

Antracit

Námořnice

Melody

Orchidej

Manhattan

Anděl

Jako kdyby na sebe nepoutala už tak dost pozornosti!

Mamka s tátou se jí v každém případě poprvé za století vzepřeli a sestra vztekle odběhla do svého pokoje. Musím se ovládat, abych za jejími dveřmi nepokřikoval „Mavis“, protože už jsem na takové

legrácky velký. Ale aspoň párkrát zavolat, to bych možná mohl.

Pondělí, 17. ledna

O polední přestávce jsem seděl v knihovně vedle Chloe, takže jsem se jí mohl omluvit za to, jak jsem v pátek utekl, ale ona o tom sama mluvit nezačala a nakonec jsem to nechal plavat.

Chtěl jsem si s ní povídat, ale kdykoliv jsem to zkusil, dostal jsem chuť na krev a cítil jsem, jak mi zase rostou špičáky. Proč mě moje tělo musí pořád tak zrazovat? Vždyť nechci jenom zabořit tesáky do jejího krku. Chci ji poznat blíž, rozmlouvat s ní o důležitých věcech a brát ji na procházky při svitu měsíce. Samozřejmě by bylo prima, kdyby mi dovolila, abych se napil její krve, ale mám zájem o mnohem víc.

Ještě nikdy mě moje city tak nemátly.

Úterý, 18. ledna

12:05

Zase jsem v knihovně s Chloe. Možná ji odrazuju tím, že se moc usmívám. Jednou jsem četl, že lidi přitahuje smyslnost upírů. Zkusím našpulit pusu.

12:10

Špulení pusy je kupodivu docela těžké. Asi jsem si to měl natrénovat před zrcadlem.

Vzhledni od své učebnice, Chloe, a uzři tíživou tužbu dlouhých desetiletí vepsanou do mých melancholických rysů! Vzhledni od své učebnice a poddej se ledové blaženosti! Vzhledni od své učebnice, protože už mě bolí pusa!

12:15

Chloe vzhledla od svojí učebnice a zeptala se, jestli mi není špatně. Pokus o vášnivý výraz skončil nezdarem.

Středa, 19. ledna

Dnes mě do školy odvezla mamka. Byl to hodně trapný zážitek. Jako všichni upíři, samozřejmě kromě mě, připadá mamka lidem neuvěřitelně krásná, což je v pořádku ve chvíli, kdy loví kořist, ale nepomáhá mi to, když chci prožít normální den ve škole, aniž by si mě někdo dobíral.

Řekl jsem jí, ať zůstane v autě, ale mamka trvala na tom, že mě přede všemi políbí na tvář. Craig z mojí třídy vykřikl, že by od ní chtěl taky pusu.

Do oběda už celá škola věděla, že mám „sexy mamku“, a já jsem nemohl projít po chodbě, aby se mě nějaký pitomec nezeptal, jestli s ní nemůže jít na rande.

Patřilo by jim, kdybych jim domluvil schůzku. Po pěti minutách by leželi v zadní uličce, o litr krve lehčí.

Proč nemůžu mít normální rodiče jako všichni ostatní?

Čtvrtek, 20. ledna

Dnes bylo chladno, ale svítilo slunce a mně se udělalo na bradě několik ošklivých pupínků. Říká se, že sluneční světlo upíry zabíjí, ale jde jen o další báchorku. Jasné sluneční paprsky způsobují na kůži upírů spáleniny, ale ne o moc horší než u lidí se zrzavými vlasy. To je

skutečný důvod, proč se vyhýbáme zemím s teplým podnebím a dáváme přednost nočním vycházkám, a taky příčina všech těch naivních představ o tom, jak se proměníme v popel, když zapomeneme, že se měnil čas, a rozhrneme závěsy o hodinu dřív.

Jako obvykle jsem v tomhle ohledu dopadl hůř než ostatní, protože mám ze slunce hrozné akné a vyrážku k tomu. V létě si musím každých pár hodin mazat obličej krémem s vysokým ochranným faktorem, ale čas od času nastanou dny (jako třeba dnes), kdy se slunce vynoří nečekaně a mně se hned na tváři vyrojí uhry. Je to otravné, ale asi je to přece jen lepší, než kdybych se měl proměnit v obsah vyklopeného popelníku.

Styděl jsem se za svoje pupínky tolik, že jsem si v poledne netroufl sednout vedle Chloe, a místo toho jsem si je šel vymačkat na záchod. Zítra je zamaskuju bílým podkladovým mejkapem.

Večer ke mně vpadla mamka zrovna ve chvíli, kdy jsem si prohlížel obrázek srdce z hodiny biologie. Kdyby se tak naučila klepat!

Pátek, 21. ledna

Dnes jeli mamka s tátou do Londýna vyřídit nějaké nudné bankovní záležitosti. Občas jezdím s nimi, ale dnes jsem nemohl, protože mám školu.